

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Kamino International Logistics BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 281, s. 1) — farvemonitor, der er i stand til at reproducere signaler fra såvel en automatisk databehandlingsmaskine som fra andre kilder — tarifering i pos. 8471 i KN — anvendelsen og gyldigheden af Kommissionens forordning (EF) nr. 754/2004 af 21. april 2004 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 118, s. 32)

Konklusion

- 1) De i hovedsagen omhandlede monitorer kan tariferes i underposition 8471 60 90 som kombinerede enheder, der »hovedsageligt« anvendes i et automatisk databehandlingsanlæg efter betydningen i bestemmelse 5B, litra a), i kapitel 8 i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003, alene fordi de er i stand til at gengive signaler fra både en automatisk databehandlingsmaskine og fra andre kilder.
- 2) Med henblik på at afgøre, om de i hovedsagen omhandlede monitorer er enheder, der hovedsageligt anvendes i et automatisk databehandlingsanlæg, skal de nationale myndigheder, herunder domstolene, henholde sig til angivelserne i de forklarende bemærkninger vedrørende pos. 8471 i det harmoniserede system, der blev indført ved den internationale konvention vedrørende det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklaturesystem, indgået i Bruxelles den 14. juni 1983, samt ændringsprotokollen hertil af 24. juni 1986, navnlig punkt 1-5 i punkt D i kapitel I, om skærme til automatiske databehandlingsmaskiner.
- 3) Kommissionens forordning (EF) nr. 754/2004 af 21. april 2004 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur finder ikke anvendelse med henblik på tarifering af de i hovedsagen omhandlede monitorer.

(¹) EUT C 269 af 10.11.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. februar 2009 — M. Elgafaji, N. Elgafaji mod Staatssecretaris van Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State, Nederlandene)

(Sag C-465/07) (¹)

(Direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidær beskyttelse — artikel 2, litra e) — reel risiko for at lide alvorlig overlast — artikel 15, litra c) — alvorlig og individuel trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med væbnet konflikt — bevis)

(2009/C 90/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M. Elgafaji, N. Elgafaji

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 2, litra e), og artikel 15, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse — minimumsstandarder for anerkendelse som flygtninge — samme beskyttelsesniveau som i henhold til artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention, eller — i benægtende fald — kriterier for konstatering af, om der foreligger alvorlige og individuelle trusler som følge af vilkårlig vold

Konklusion

Artikel 15, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, sammenholdt med samme direktivs artikel 2, litra e), skal fortolkes således, at:

— det, når en person søger om subsidær beskyttelse, ikke er en betingelse for, at der anses at foreligge en alvorlig og individuel trussel mod dennes liv eller fysiske integritet, at den pågældende fører bevis for, at truslen er specifikt rettet mod denne på grund af specielle omstændigheder ved den pågældendes situation

— det undtagelsesvist kan anses for godtgjort, at der foreligger en sådan trussel, når graden af vilkårlig vold, som karakteriserer den igangværende væbnede konflikt — som bedømmes af de kompetente nationale myndigheder, der skal tage stilling til en ansøgning om subsidær beskyttelse, eller af de retter i en medlemsstat, for hvilke et afslag på en sådan ansøgning er blevet indbragt — når et niveau, der er så højt, at der er alvorlig grund til at antage, at en civilperson, der sendes tilbage til det pågældende land, eller i givet fald den pågældende region, alene som følge af sin tilstedeværelse på dette lands eller denne regions område vil løbe en reel risiko for at være udsat for denne trussel.

(¹) EUT C 8 af 12.1.2008.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. februar 2009 —
Commune de Sausheim mod Pierre Azelvandre
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État —
Frankrig)**

(Sag C-552/07) (¹)

**(Direktiv 2001/18/EF — udsætning af genetisk modificerede
organismer — stedet for udsætningen — fortrolighed)**

(2009/C 90/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commune de Sausheim

Sagsøgt: Pierre Azelvandre

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 19 i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (EFT L 117, s. 15) og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41, s. 26) — begrebet »stedet for udsætning« af genetisk modificerede organismer (GMO) — er udsætningen begrænset til en bestemt matrikelparcel eller et større geografisk område (kommune, kanton, departement)? — er det, hvad angår førstnævnte

tilfælde, muligt at afslå at udlevere matrikeloplysninger vedrørende den omhandlede parcel af hensyn til beskyttelsen af den offentlige orden eller sikkerheden for personer eller formuegoder?

Konklusion

- 1) »Stedet for udsætningen« som omhandlet i artikel 25, stk. 4, første led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF skal fastlægges på grundlag af enhver oplysning vedrørende stedfastelsen af denne udsætning, som anmelderen har forelagt for kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område udsætningen skal finde sted, inden for rammerne af de procedurer, der er fastsat i direktivets artikel 6-8, 13, 17, 20 eller 23.
- 2) Et forbehold begrundet i hensynet til beskyttelse af den offentlige orden eller i andre legale hensyn kan ikke gøres gældende som begrundelse for ikke at udlevere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. februar 2009 —
Athesia Druck Srl mod Ministero delle Finanze og Agenzia
delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Corte suprema di cassazione — Italien)**

(Sag C-1/08) (¹)

**(Sjette momsdirektiv — artikel 9, stk. 2, litra e) — artikel 9,
stk. 3, litra b) — trettende momsdirektiv — artikel 2 —
leveringsstedet — reklamevirksomhed — tilbagebetaling af
moms — skatterepresentant)**

(2009/C 90/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Athesia Druck Srl

Sagsøgte: Ministero delle Finanze og Agenzia delle Entrate